

**කොළඹ නගරයේ පැල්පත්වාසීන්ගේ නිවාස අවශ්‍යතාව සහ සමාජ
ආර්ථික ජන ජීවිතය**

අයි. ජී. අයෝධ්‍යා එන්. පෙරේරා, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර
iganp1@stu.kln.ac.lk

එච්. ඇම්. ඒ. විමෝදි පැතුම්‍ෂා, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර
vimodi.pathumsha@gmail.com

ඩබ්ලිව්. ගයන්ති එල්. පෙරේරා, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර
gayanthi1991@gmail.com

කේ. වී. චතුරි ප්‍රසාදනී, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර
prasadani.chathuri@gmail.com

ආර්. ඇම්. චරිතා රත්නායක, ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර
charithamadumali91@gmail.com

සංකේෂ්පය

වර්තමාන ලෝකය ගෝලීයකරණය හරහා විශ්ව මිනිසා දක්වා පරිවර්තනය වෙමින් පවතින යුගයක් පසුකරමින් සිටියි. එවැනි ලෝකයක සංවර්ධනයවෙමින් පවතින රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව ද දියුණු තාක්ෂණය උභයා ගනිමින් සංවර්ධිත තත්ත්වයට ළඟාවෙමින් සිටියි. ශ්‍රී ලංකාවේ වෙළඳ අග නගරය ලෙසින් සාපේක්ෂව ඉහළ වර්ධනයක් හිමිකරගෙන සිටින කොළඹ නගරය වත්මන් දර්ශක අනුව ලොව වේගයෙන්ම සංවර්ධනය වන නගර අතර පළමු ස්ථානය ලබා ගැනීමට සමත්වී ඇත. නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ දියුණුම නගරය වන කොළඹ නගරය සිසාරා තවමත් පැතිරී පවතින පැල්පත් ජීවිත කොළඹ නගරයේ වෙනස්ම සමාජීය පැතිකඩක් විදහාපාන තීරණාත්මක සාධකයකි. ඉතා දියුණු මෙන් ම සංකීර්ණ ජීවන පද්ධතියක් පෙන්නුම් කරන කොළඹ නගරයේ ජන ජීවිත ආශ්‍රිතව ක්‍රියාත්මකවන මෙම ජීවන රටාවන් එහි උප සංස්කෘතියක් බවට නිතැතින්ම පත්ව ඇත්තේ එහි පවතින සුවිශේෂී ලක්ෂණ නිසාවෙනි. ඔවුන්ගේ මූලික ම අවශ්‍යතාවක් වන වාසස්ථානයේ සිට සියලු ම සමාජ ආර්ථික සාධක කොළඹ නගරයේ වෙනස් ම පැතිකඩක් නිරූපනය කරයි. එවන් වූ ජන ජීවිත සමාජ ආර්ථික මෙන් ම පාරිසරික වශයෙන් ද නගා සිටුවීම රටෙහි ජාතික වගකීමකි. එය රටෙහි අනාගතය සුභදායී කරගැනීම උදෙසා අත්‍යවශ්‍යම සාධකයක් වී ඇත. එබැවින් කොළඹ නගරයේ පැල්පත්වාසීන්ගේ සුවිශේෂී ජීවන රටාවන්, එවැනි ජීවිත සංවර්ධනය උදෙසා රාජ්‍ය මෙන් ම පෞද්ගලික අංශවලට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග යෝජනා කිරීමත් මෙම ලිපියේ මුඛ්‍ය අරමුණ වේ.

මුඛ්‍ය පද: පැල්පත්වාසීන්ගේ, නිවාස අවශ්‍යතාව, සමාජ ආර්ථික ජන ජීවිතය

හැඳින්වීම

මූලික මිනිස් අවශ්‍යතා යනු මිනිසාට අවම ජීවන තත්ත්වයක් ගත කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන මූලික සාධකයන් ය. වාසස්ථානයක් හෝ නිවසක් යනු එකී සාධක අතරින්

මූලිකත්වය හිමිකරගන්නා ඒකකයකි. නිවස යනු ජීවියාට තම පෞද්ගලික කාර්යයන් වඩාත් සුරක්ෂිත අයුරින් ඉටුකර ගැනීමටත් පවුල් ඒකකයක් වශයෙන් කටයුතු කිරීමටත් වෙන් කරගත් භූමියක් තුළ ඉදිකර ගන්නා ගොඩනැගිල්ලකි. ජීව විද්‍යාත්මක මෙන් ම මනෝවිද්‍යාත්මක සාධක රාශියකින් සමන්විත වූ නිවස ඇත අතීතයේ සිට ම විවිධ පරිණාමනයන්ට ලක්වී විකාශනය වී ඇත. ගල්ගුහාවල සිට වත්මන් කපරාරු බිත්ති සහිත නිවාස දක්වා සිදුව ඇති පරිණාමය තුළ වර්තමාන නිවාසවල සනීපාරක්ෂක පහසුකම් ද නිවාස තුළ ම ඉදිවෙමින් පවතියි. ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියට අනුව සුරක්ෂිත නිවසක් වශයෙන් සැලකෙන්නේ ඉහත සඳහන් කළ අයුරින් සනීපාරක්ෂක කටයුතු සඳහා වෙන් වූ කොටස මෙන් ම අවම වශයෙන් කාමර 02 ක් මුළුතැන්ගෙයක් සහ ආලින්දයක් සහිත වාසස්ථානයක් බවයි. සමස්තයක් ලෙස කොළඹ නගරය තුළ වැඩි ප්‍රතිශතයක් දක්නට ලැබෙන්නේ එවැනි සුරක්ෂිත නිවාස වුව ද මෙවැනි පැල්පත් ආශ්‍රිත නිවාස එම තත්ත්වයෙන් සපුරාම වෙනස් වේ.

ඉතා කුඩා ප්‍රතිශතයක් වුව ද මෙම පැල්පත්වාසීන් එම සමාජයේ තීරණාත්මක සාධකයක් වී ඇත. මෙම නිවාසවල ආරම්භයට මූල බීජය වී ඇත්තේ අසමබර ආර්ථික වෘද්ධිය යි. එනම් වෙනත් ග්‍රාමීය පෙදෙස්වලට සාපේක්ෂව කොළඹ නගරයේ සිදුව ඇති ආර්ථික වෘද්ධිය හේතුවෙන් ග්‍රාමීය පෙදෙස්වල සිට රැකියා, අධ්‍යාපන ආදී විවිධ කරුණු වෙනුවෙන් ජනයා කොළඹ නගරය වෙත සංක්‍රමණය වීම සිදුවිය. 1977 වසරේ දී සිදු වූ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවල වෙනස්වීම මෙන් ම ජනගහනයේ සිදුවූ වර්ධනයත් නිසා කොළඹ නගරයේ ජන ඝනත්වය ක්‍රමයෙන් විශාල විය. එහිදී මෙම අතිරික්ත ජනතාව පොදු භූමි ප්‍රදේශවල අනවසර නිවාස ඉදිකර ගැනීමට යොමුවී ඇත. මේවා බොහෝ විට නගරාසන්න ඇල මාර්ග ආශ්‍රිත ඉවුරුවල තනාගත් ඉතා අවම ගුණාත්මක තත්ත්වයේ නිවාස විය (මාර්ග ආයතනය,1977). බොහෝ නිවාස එක් කාමරයකට පමණක් සීමා වී ඇති අතර අද වනවිට ඒවා ක්‍රමයෙන් ජනපද ලෙස විකාශනය වී ඇත. 1970 දශකයේ සිදුකල සමීක්ෂණයකට අනුව නිගමනය කර ඇත්තේ මිලඟ දශක දෙක තුළ මුළු ජනගහනයෙන් අඩකටත් වඩා ජනයා නගරාශ්‍රිතව ජීවත්වන බව ය (ආර්ථික විමසුම, 1977). එබැවින් එවැනි දුර අතීතයක සිට අද දක්වා නගරාසන්නව ඇති වන නිවාස අවශ්‍යතාව ක්‍රමයෙන් වැඩිවන බව තොරහසකි. එසේම ඒ සමඟ ම ඇති වන සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයන් ද වඩාත් ගැටළුකාරීවීම නිසැක ය. කොළඹ නගරය වෙත ද මෙම තත්ත්වය පොදුවන බැවින් ඔවුන්ගේ නිවාස අවශ්‍යතාව මෙන් ම අනෙක් සමාජ ආර්ථික ගැටළු පිළිබඳව ද අවධානය යොමුකරමින් ඒවාට විසඳුම් යෝජනා කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවක් වී ඇත.

මුඩුක්කු හා පැල්පත්වාසීන්ගේ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වය

ලෝකයේ සංවර්ධනයවෙමින් පවතින රටවල දැකගත හැකි විශේෂ ලක්ෂණයක් වනුයේ පැල්පත් හා මුඩුක්කු නිවාසයන් පිහිටීමයි. එමෙන් ම සංවර්ධනයවන රටවල මෙය මූලික ගැටලු රාශියක් නිර්මාණය වීමට ද හේතු සාධකයක් වී ඇත. විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටක මෙම පැල්පත් සහ මුඩුක්කු කොළඹ නගරය කේන්ද්‍ර කරගනිමින් පිහිටා ඇති බව දැකගත හැකි ය. විශේෂයෙන් දුම්රිය මාර්ග දෙපස ඇල මාර්ග වැනි පොදු ස්ථානයන් තෝරාගනිමින් මෙම පැල්පත් හා මුඩුක්කු නිවාස ගොඩනැගීමට එම ජනයා හුරු වී සිටිති. සීමිත ඉඩකඩක් තුළ ඉදි වූ විශාල ගෙවල් ප්‍රමාණයක් සහිත වූ මෙම

නිවාස අනවසර ඉදිකිරීම් ලෙස හඳුනාගත හැකි ය. එමෙන් ම කොළඹ නගරයේ නැගෙනහිර, බටහිර, උතුර, දකුණ යන නගරබද ප්‍රදේශ තුළ මෙම ජනයාගේ වාසස්ථාන වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන අතර එක් භූමි සීමාවක් තුළ විශාල පවුල් සංඛ්‍යාවක් ජීවත්වන අන්දම දැකගත හැකි ය. උදාහරණ ලෙස මාළිගාවත්ත, කිරුළපන, මෝදර, මට්ටක්කුලිය, ග්‍රෑන්පාස් ආදී ප්‍රදේශ දැක්විය හැකි ය. මේ හේතු සාධකයන් පදනම් කොට ගනිමින් මෙම පැල්පත් හා මුඩුක්කුවාසී ජනයාගේ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වය කෙබඳුදැයි සොයාබැලීම වැදගත් කරුණක් වනු ඇත (ආර්ථික විමසුම, 2004).

අඩු ආදායම්ලාභීන් ලෙස හඳුන්වනු ලබන මෙම මුඩුක්කු සහ පැල්පත් තුළ ජීවත්වන්නා වූ ජනයා කොළඹ නගරයේ ජීවත්වන්නා වූ අනෙක් සමාජ තත්ත්වයන්වලට වඩා වෙනස් ම සමාජ පැතිකඩක් නිරූපණය කරයි. මෙම පැල්පත් හා මුඩුක්කු ආශ්‍රිතව ජීවත්වන පුද්ගලයින් අඩු ආදායම්ලාභීන් ලෙස හඳුන්වනු ලැබූව ද ඔවුන් ගේ ආදායම් මට්ටම සාපේක්ෂව ඉහළ මට්ටමක පවතින අතර ඔවුන් ගේ පරිභෝජන රටාවේ පවතින අවිධිමත් බව හේතුවෙන් ඔවුන්ට තම ජීවන තත්ත්වය උසස් මට්ටමකට ගෙන ඒමට නොහැකිවී ඇත. එසේ ම අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව ද පැල්පත් හා මුඩුක්කු ආශ්‍රිත වෙසෙන ජනතාවගේ තත්ත්වය ඉතාමත් පහළ මට්ටමක පවතියි. ආදායමේ අවිධිමත් පරිභෝජන රටාවට අවම අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලැබීම ද එක් ප්‍රධාන සාධකයක් වේ. එනම් ඔවුන්ගේ අවම අධ්‍යාපන මට්ටම නිසා ඔවුන් විධිමත් මූල්‍ය ආයතන සමඟ ගනුදෙනු කිරීමට මැලිකමක් දක්වයි. එහිදී ඔවුන් හට විධිමත් ඉතුරුම් ක්‍රමයක් හෝ වෙනත් විධිමත් මූල්‍ය පහසුකම් හෝ හිමි නොවේ. එසේම එක නිවසක් තුළ පවුල් කිහිපයක් (අනු පවුල්) ජීවත්වනවා පමණක් නොව එක් සීමිත බිම්කඩක් තුළ පවුල් 300-500 පමණ ජීවත්වන අන්දම ද දැකගත හැකි ය. මේ නිසා ම එම පවුල් අතර පෞද්ගලිකත්වය සීමාවී ඇති අතර බොහෝ විට පොදු බවක් නිර්මාණය වී ඇත. සමහර ප්‍රදේශයන්හි පොදු වැසිකිළියක්, පොදු ජල කරාමයක් භාවිතා කරන අතර නිවෙස් අතර ඇති පෞද්ගලිකත්වය ද බොහෝ විට සීමා වී ඇත. මෙයට මූලික හේතුව වන්නේ වර්ග අඩි 2 ක් වැනි සීමිත කොටසක නිවසක් තනා ගැනීමත් ඉතා සම්පයෙන් නිවෙස් පිහිටා තිබීමත් නිසා බව කිව හැකි ය. එමෙන් ම මෙම නිවෙස්වල ජීවත්වන පිරිසගේ අධ්‍යාපන මට්ටම පහළ මට්ටමක පවතින අතර කිහිප දෙනෙක් පමණක් සතුටුදායක අධ්‍යාපනයකට යොමුවන අන්දම දැකගත හැකි ය. එමෙන් ම රටක ශ්‍රම බලකාය ලෙස හඳුනාගත හැකිවන්නේ තරුණ පිරිස් ය. එහෙත් මෙම නිවෙස් තුළ ජීවත්වන තරුණයින් බොහෝ විට රැකියා වියුක්තිකයින් වේ. මේ නිසා ම එම සමාජයේ බොහෝ තරුණයින් නීති විරෝධී ක්‍රියාවන් සඳහා යොමුවන ප්‍රතිශතය ද ඉතා ඉහළ අගයක් ගනියි. මනා අධ්‍යාපනයක් නොලැබීම නිසා ම මොවුන් අතර විරැකියාව උග්‍ර ප්‍රශ්නයක් වනවා පමණක් නොව මේ නිසා ම ඕනෑම නීති විරෝධී ක්‍රියාවකට නොබියව ඉදිරිපත් වීමට ඔවුන් කටයුතු කරනු ඇත. එසේම මොවුන් ගේ සනීපාරක්ෂක පිළිවෙත් ද සතුටු විය හැකි මට්ටමක නොපවතී. එකම ස්ථානයක බොහෝ පිරිසක් ජීවත්වන නිසා ම පිරිසිදු බව කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට ඔවුහු කටයුතු නොකරනු දක්නට ලැබේ. නිවසක සැලකිය යුතු සාමාජිකයින් පිරිසක් ජීවත් වුව ද රැකියාවල නිරත වනුයේ ඉතා සුළු පිරිසකි. බොහෝ විට මෙම පැල්පත් මුඩුක්කු ආශ්‍රිත පුද්ගලයින්ගේ රැකියාව වනුයේ නාට්ටම්වරු, කම්කරු මෙන් ම මත්කුඩු ව්‍යාපාරය, ගණිකා වෘත්තිය වැනි නීති විරෝධී රැකියාවන් ය. එසේම මෙම පැල්පත් මුඩුක්කු ආශ්‍රිත ජීවත්වන බහුතර පුරුෂයින් මෙන් ම කාන්තාවන් ද මැදපෙරදිග රැකියාවන් සඳහා යොමුවීම දැකගත හැකි ය. මේ නිසා ම

එම නිවෙස්වල ආර්ථික මෙන් ම සමාජීය වශයෙන් ද කාලීන වැදගත්කමක් සහිත ගැටලු රාශියක් පවතින බව ගම්‍ය වේ. එම හේතූන් නිසා ම මෙම මුඩුකකු හා පැල්පත්වාසීන්ගේ සමාජ ආර්ථික මට්ටමද අතීතයේ සිට ම එකම තත්ත්වයක නොවෙනස්ව පවතී. එබැවින් මොවුන්ගේ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වය නගාසිටුවීමෙහිලා කඩිනම් ක්‍රියා මාර්ග ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

කොළඹ නගරයේ නිවාස ප්‍රශ්නය කෙරෙහි බලපාන හේතු

ඉහතින් දක්වන ලද මුඩුකකු හා පැල්පත්වාසීන්ගේ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳ දක්වන ලද ගැටලු මෙන් ම එම ගැටලුවලට පාදකවන නිවාස හිඟකම පිළිබඳ ගැටලුව පිළිබඳව ද අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එබැවින් ඒ සඳහා බලපාන ප්‍රධාන සාධක පහත පරිදි විග්‍රහ කළ හැකි ය (ආර්ථික විමසුම 2004).

1. ජනගහනයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනය

කොළඹ නගරය තුළ නිවාස ප්‍රශ්නය කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධානතම කරුණ වන්නේ සීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යන ජනගහනයට සාපේක්ෂව නිවාස ඉදිකිරීම් ඉහළ නොයාමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ සියළුම දිස්ත්‍රික්ක සමඟ බලන කල කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ මහා පරිමාණ කර්මාන්ත බහුලව ක්‍රියාත්මකවන හෙයින් රට වටින්ම මෙම දිස්ත්‍රික්කයට සංක්‍රමණිකයන් ඇදී ඒම ද ජනගහනයේ වයස් ව්‍යුහයට අනුව තරුණ කොටස්වල දායකත්වය ඉහළ යෑම නිසා අළුත් කුටුම්භයන් සකස් වීම ද හේතුවෙන් ශීඝ්‍ර ජනගහන වර්ධනයක් මෙහි දැකිය හැකි ය. ඔවුන්ගේ මූලික අවශ්‍යතාවන් සපුරා දීමක් ලෙස හිසට සෙවණක් තනා දීමට කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය තුළ සම්පත් ප්‍රමාණවත් නොවීම හේතුවෙන් නිවාස ප්‍රශ්නය මතුව තිබේ. 2012 වසරේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ජනගහනය 2 309 809 ක් වූ අතර ඉන් 64.3% ක ප්‍රමාණයක් වයස අවුරුදු 15 - 50 අතර පිරිස යි. ජනගහනයෙන් මෙම වයස් කාණ්ඩයට අයත් පිරිස කොළඹ නගරයේ අනාගත නිවාස ඉල්ලුම තීරණය කරන වැදගත් සාධකයකි. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ නිවාස තදබඳයට තවත් එක් හේතුවක් වන්නේ ජනගහනවයේ ඉහළ යාමයි. 2012 දී ශ්‍රී ලංකාවේ වර්ග කිලෝ මීටරයක් (1km²) තුළ පදිංචි ජන සංඛ්‍යාව 324 ක් වූ අතර එය 2013 දී 327 ක් විය. ජනඝනත්වය දිස්ත්‍රික්ක අනුව ද වෙනස් වන අතර වැඩි ම ජනඝනත්වයක් පවතින්නේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ය (ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2014).

2. ඉඩම් හිඟකම

මිනිස් අවශ්‍යතාවන් අසීමිත වුව ද ඒවා සපුරා ගැනීමට ඇත්තේ සීමිත සම්පත් ප්‍රමාණයකි. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති භූමි ප්‍රමාණය ද සීමිත සම්පතකි. ජනගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනයවන විට ඊට සරිලන සේ සුදුසු නිවෙස් තනා ගන්නට ඉඩකඩම් හිඟවීම නිසා මුඩුකකු හා පැල්පත් නිවාස තුළ පවුල් කිහිපයක් එකට වාසය කරන අවස්ථා බොහෝ විට දැකිය හැකියි. මෙම නිවාස පුද්ගලයින්ගේ මූලික සැප පහසුකම් පවා ඉටු නොවන ඉතාමත් කුඩා තත්වයේ ඒවායි. මෙලෙස අවම පහසුකම්වත් නොමැති නාගරික පැල්පත් නිවාස තුළ සාමාජිකයින් රාශියක් එකට කටයුතු කිරීමෙන් ඔවුන්ගේ ජීවිත ද ගැටලුකාරී වී ඇති අතර එය ඉඩම් හිඟකම හේතුවෙන් හටගත් නිවාස ප්‍රශ්නයේ අනිසි ප්‍රතිඵලයකි.

3. නිවාස ඉදිකිරීමේ පිරිවැය

ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ වලට සාපේක්ෂව නාගරික ප්‍රදේශ වල නිවසක් කැනීමේ දී දරන්නට සිදුවන පිරිවැය ඉතා අධික ය. ඊට යොදා ගන්නා ගල්, වැලි ආදී අමුද්‍රව්‍ය මෙන් ම ශ්‍රමය නගරබද පෙදෙස්වලදී ඉහළ මිලකට ලබා ගන්නට සිදු වුව ද ගම්බද පෙදෙස්වල දී ඉතා අඩු මිලකට හෝ නොමිලේම සපයා ගත හැකි ය. බොහෝවිට ගම්බදව නිවසක් ඉදිකරන විට ශ්‍රමය ලබා ගන්නේ අද ක්‍රමයට යි. නමුත් කොළඹ වැනි නාගරික ප්‍රදේශ වල ශ්‍රමය සඳහා අධික ඉල්ලුමක් පවතින හෙයින් එහි මිල ද ඉහළ ය. දෛනිකව සිදුකරන කුලී රැකියාවල නියැලෙමින් අඩු ආදායම් ලබන පැල්පත්වාසී ජනයාට තම නිවස සුරක්ෂිත නිවසක් ලෙස ඉදිකිරීමට නොහැකිව ඇත්තේ පිරිවැය අධිකවීම හේතුවෙනි.

4. දරිද්‍රතාව

කිසියම් සමාජයක ජනතාව අවම ජීවන තත්වයක් ලඟාකර ගැනීමට අවශ්‍ය මූලික අවශ්‍යතා පවා ඉටුකර ගත නොහැකි තත්වයක පසුවේ නම් ඔවුන් දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන්නන් ලෙස සැලකිය හැකි යි. යහපත් ජීවන තත්වයක් ගත කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත් ආහාර, පිරිසිදු පානීය ජලය නොමැතිවීම, අඩු අධ්‍යාපන මට්ටම, ඉහළ මාතෘ හා ළදරු මරණ අනුපාතයන් තිබීම, අඩු ජීවන අපේක්ෂාව, අඩු සෞඛ්‍ය පහසුකම් හා වාසයට සුදුසු නිවසක් නොමැතිකමත් තීරණ ගැනීම් සඳහා සක්‍රියව සහභාගි වීමට ඇති නොහැකියාව හා බල රහිත බවත් දරිද්‍රතාවේ අන්තර්ගත ලක්ෂණ ලෙස දැකිය හැකි යි. නූතන සංකීර්ණ සමාජයේ නගරබදව ජනගහනය අධිකවීමත් ඔවුන්ගේ අසීමිත වුවමනා සැපිරීමට පවතින සම්පත් සීමිතවීමත් නිසා හිඟකම ප්‍රශ්නය මතුවේ. එහිදී පුද්ගල කොටස් අතර සම්පත් බෙදීමේ විෂම වන විට නිරන්තර ගැටුම් හට ගනියි. එහිදී හැමවිටම සිදුවන්නේ දුබලයා පරාජය වී බලවතා ඉදිරියට පැමිණීමයි. ඉන් සමාජයේ එක් කොටසක් අධි සුබෝපහෝගී නිවෙස්වල වාසය කරන විට තවත් කොටසක් මුඩුකේකු, පැල්පත් නිවාසවල වාසය කිරීමෙන් පුද්ගල කොටස් අතර පවතින සමාජ පරතරය මනාව පිළිබිඹු වේ. එසේම අඩු ආදායම්ලාභී පැල්පත්වාසී ජනයාට වර්තමානයේ තම පරිභෝජන වියදම් පවා පියවා ගැනීමට තම ආදායම කළමනාකරණය කර ගත නොහැකි බැවින් නිවාස සඳහා ආයෝජන කිරීමට හැකියාවක් නොමැත. (ආර්ථික විද්‍යා 2003)

මෙවැනි සාධක රාශියක් පදනම් කොටගෙන ජනිත වන නිවාස අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ගැටලුව විසඳීම කාලීන අවශ්‍යතාවක් වන අතර රටේ සංවර්ධන අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමට මෙම ගැටලුකාරී තත්වය ඉවත් කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. ඒ සඳහා ක්‍රියාත්මක කළ හැකි යෝජනාවන් කිහිපයක් ද පහතින් දැක්වේ.

සමාලෝචනය

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පැල්පත්වාසී ජනතාවගේ නිවාස ගැටලුවට අදාළ සාධක ලෙස හඳුනාගත් ජනගහනයේ ශීඝ්‍ර වර්ධනය, ඉඩම් හිඟකම, නිවාස ඉදිකිරීමේ පිරිවැය, දරිද්‍රතාවය යනාදී සාධක පාලනය කළ නොහැකි අතර ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ ජීවන තත්වය ඉහළ නැංවීමට රජය හා පෞද්ගලික අංශය එක්ව කටයුතු කිරීම මගින් ඔවුන්ගේ නිවාස ගැටලු සමනය කිරීමට හැකියාව ඇත. මූලික වශයෙන් ම වැඩිවන ජනගහනයට සරිලන

ලෙස නිවාස ඉදිකිරීමට කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පවතින ඉඩම් ප්‍රමාණවත් නොවීම නිසා මහල් නිවාස ක්‍රම ඊට කදිම විසඳුමක් ලෙස දැක්විය හැකියි. එසේම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පැල්පත්වාසී ජනයාගෙන් බොහෝමයකට මේ වන තෙක් ම තමන් පදිංචිව සිටින භූමිය වෙනුවෙන් ස්ථිර හිමිකමක් නොමැති අතර ඊට පිලියමක් ලෙස ඔප්පු ලබාදීමේ වැඩසටහන කඩිනම් විය යුතු අතර අඩු ආදායම්ලාභී ජනතාවට එම ඔප්පු ලබාගැනීම පහසු කිරීම වෙනුවෙන් ඉතුරුම් තැන්පතු ක්‍රමයක් යෝජනා කිරීම කළ හැකිය. මේ සඳහා රාජ්‍ය බැංකු හා වාණිජ බැංකු සහභාගි කරගත හැකිය. නව නිවාස ඉදිකිරීමේදී ඒ සඳහා පෞද්ගලික ආයෝජකයින් සහභාගි කරගනිමින් ඒ සඳහා බදු සහන ලබාදීම මගින් ඔවුන් දිරිමත් කිරීම කළ හැකිය. එමෙන් ම ප්‍රජා ශාලා වැනි පොදු පහසුකම් දියුණු කිරීම මෙන් ම සහන මිලට ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය ලබාදීමට අවස්ථාව සැලසීම, රජය මගින් පැල්පත්වාසී දරුවන්ට අධ්‍යාපන පහසුකම් ලබාදීම මගින් ද පැල්පත්වාසීන්ට ස්වයං රැකියාවන් සඳහා ණය පහසුකම් ලබාදීම තුළින් ද කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පැල්පත්වාසී ජනතාවගේ නිවාස සහ සමාජ ආර්ථික ගැටලුවලට පිලියම් යොදමින් ඒ සමග ම ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය ද ඉහළ නැංවිය හැකි වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ආර්ථික විමසුම (1977), “ලෝකයෙන් තුන් කොටසකම පැල්පත් නගර”, ශ්‍රී ලංකාවේ නිවාස සැපයීම -අප්‍රේල්, මාර්ග ආයතනය ප්‍රකාශන සහ පරිවර්තනය.

ගනේපොළ පී. එච්. (2004), “බස්නාහිර පළාතේ නිවාස ගැටලු සහ ඒ සම්බන්ධව ගෙන ඇති පියවර”, ආර්ථික විමසුම, මහජන බැංකු ප්‍රකාශන අංශය, ජනවාරි-මාර්තු කලාප, මහජන බැංකුව, කොළඹ.

රත්නායක ආර්. ආර්. සී. ඒ (2003), ශ්‍රී ලංකාවේ නිවාස ප්‍රශ්නය ඇතිවීමට හේතු, වත්මන් ස්වභාවය හා ඒ සඳහා රාජ්‍ය අංශයේ විසඳුම්, ආර්ථිකවිද්‍යා, 03 වෙළුම, ඔක්තෝම්බර්, ආර්ථිකවිද්‍යා අධ්‍යන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

National Housing Development Authority, <http://www.nhda.lk>, viewed 24 August 2015,
Department of Cences and Statistics in Sri Lanka, http://www.statistics.Gov.lk/home_si.asp, viewed 24 August 2015.